

Czwartek, 20 maja 2010 r.

85. wzywa Komisję, aby w czasie obecnej kadencji parlamentarnej przedstawiła Parlamentowi i Radzie wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie europejskiego statutu stowarzyszeń i towarzystw wzajemnych;
86. zwraca się do Komisji Europejskiej o podjęcie koniecznych działań celem jak najszybszego przedstawienia badania wykonalności i zaproponowania konsultacji służących ustanowieniu statutu europejskiego towarzystwa wzajemnego;
87. wzywa Komisję, aby skupiła się w większym stopniu na monitorowaniu rynku, zwłaszcza w obszarze usług finansowych, ubezpieczeń, telefonii, usług i udogodnień bankowych, oraz uważa, że skuteczne monitorowanie rynków wzmocni uczciwą konkurencję i zwiększy ich skuteczność z korzyścią zarówno dla gospodarki, jak i konsumentów;
88. jest zdania, że jakość ochrony konsumentów w sektorze usług finansowych wymaga znaczącej poprawy, zwłaszcza w odniesieniu do aspektów monitorowania i nadzoru;
89. twierdzi, że stały i trwały rozwój rynku wewnętrznego zależy od: (1) stałego zaangażowania Komisji we wszystkie wymagane inicjatywy rynkowe na rzecz stymulowania i znacznej poprawy naszej pozycji oraz konkurencyjności na rynku światowym; (2) przyjęcia ogólnych ram dla zapewnienia, że jednolity rynek sprawdza się z punktu widzenia wszystkich zainteresowanych stron; a nade wszystko (3) od tego, czy rynek wewnętrzny dociera również do obywateli;

*

* *

90. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Dialog uczelni i przedsiębiorstw: Nowe partnerstwo na rzecz modernizacji uczelni

P7_TA(2010)0187

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie dialogu środowisk akademickich z przedsiębiorcami: nowego partnerstwa na rzecz modernizacji uczelni w Europie (2009/2099 (INI))

(2011/C 161 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 kwietnia 2009 r. zatytułowany „Nowe partnerstwo na rzecz modernizacji uczelni: Forum UE na rzecz dialogu uczelni i przedsiębiorstw” (COM(2009)0158),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2006 r. zatytułowany „Realizacja programu modernizacji dla uniwersytetów: edukacja, badania naukowe i innowacje” (COM(2006)0208),
- uwzględniając konkluzje prezydencji wydane na zakończenie szczytu Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23-24 marca 2000 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji wydane na zakończenie szczytu Rady Europejskiej w dniach 13-14 marca 2008 r., a zwłaszcza ich część dotyczącą „inwestowania w kapitał ludzki i modernizacji rynków pracy”,
- uwzględniając konkluzje prezydencji wydane na zakończenie szczytu Rady Europejskiej w dniach 19-20 marca 2009 r., a zwłaszcza ich część dotyczącą „pełnego wykorzystania odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”,

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie „nowych umiejętności w nowych miejscach pracy” ⁽¹⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) ⁽²⁾,
  - uwzględniając własną rezolucję z dnia 16 stycznia 2008 r. w sprawie kształcenia dorosłych: nigdy nie jest za późno na naukę ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie procesu bolońskiego i mobilności studentów ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 4 grudnia 2009 r. w sprawie dialogu środowisk akademickich z przedsiębiorcami ⁽⁵⁾ oraz opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 grudnia 2009 r. ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając opublikowane przez Parlament Europejski studium zatytułowane „Dalszy rozwój dialogu środowisk akademickich z przedsiębiorcami”,
  - uwzględniając art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0108/2010),
- A. mając na uwadze, że podczas szczytu Rady Europejskiej w dniach 19-20 marca 2009 r. wezwano państwa członkowskie, by wspierały partnerstwa pomiędzy sektorem biznesu, badań naukowych, szkolnictwa i kształcenia zawodowego,
- B. mając na uwadze komunikat z konferencji europejskich ministrów odpowiedzialnych za szkolnictwo wyższe z 28 i 29 kwietnia 2009 r., w którym wezwano, aby w polityce publicznej uznać „w pełni wartość różnych misji szkolnictwa wyższego, poczynwszy od nauczania i badań na rzecz wspólnoty, przez zaangażowanie w spójność społeczną i rozwój kulturalny”,
- C. mając na uwadze, że uczelnie, ze względu na ich potrójną rolę (edukacja, badania i innowacje), mają zasadnicze znaczenie dla przyszłości Unii i kształcenia jej obywateli; mając na uwadze, że należy przypomnieć, iż rola szkolnictwa wyższego polega na zapewnianiu środowiska do nauki, które sprzyja autonomii, kreatywności i waloryzacji wiedzy,
- D. mając na uwadze, że państwa członkowskie są nadal odpowiedzialne za tworzenie strategii politycznych w dziedzinie edukacji, za organizację, kształt i reformę swoich systemów kształcenia,
- E. mając na uwadze, że zróżnicowany poziom ekonomiczny i społeczny mieszkańców różnych części Europy jest sygnałem, by dbać o wyrównywanie szans edukacyjnych dla wszystkich obywateli Unii Europejskiej i wsparcie ubogiej, zdolnej młodzieży,
- F. mając na uwadze, że utrata miejsc pracy spowodowana utrzymującym się kryzysem gospodarczym nadaje szczególne znaczenie skuteczniejszej współpracy między placówkami oświaty a przedsiębiorstwami,

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 z 4.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0013.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0423.

⁽⁵⁾ KR 157/2009 wersja ost.

⁽⁶⁾ SOC/347.

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- G. mając na uwadze, że pilną kwestią jest wdrożenie, koordynowanie i wspieranie spójnego podejścia wszystkich krajów, które podpisały proces boloński, zwłaszcza w dziedzinie mobilności studentów i pełnego uznawania dyplomów; mając na uwadze, że wymaga to odpowiedniego bilansu wspomnianego procesu, który wykaże trudności i przeszkody,
- H. mając na uwadze, że Komisja Europejska musi odegrać istotną rolę w ułatwianiu wymiany informacji i najlepszych praktyk pomiędzy państwami członkowskimi UE oraz krajami z nią sąsiadującymi,
- I. mając na uwadze, że szerokie spektrum wyższych uczelni, środowisk biznesowych i rodzajów współpracy utrudnia uzgodnienie jednego idealnego modelu współpracy, który łączyłby profile, priorytety i wymogi każdej uczelni w Europie; mając na uwadze, że autonomia uczelni i ich zdolność do wybierania takich modeli partnerstwa z przedsiębiorstwami, które najlepiej odpowiadają ich celom, powinny zostać zachowane we wszystkich okolicznościach,
- J. mając na uwadze, że edukacja jest misją, która spoczywa na całym społeczeństwie, a zatem państwo nie może odżegnywać się od swoich zobowiązań finansowych,
- K. mając na uwadze, że szkolnictwo wyższe jest misją publiczną, a zatem finansowanie uczelni ze środków publicznych jest niezbędne, aby zapewnić sprawiedliwe finansowanie wszystkich dziedzin, na przykład kierunków literackich; mając na uwadze, że ważne jest finansowe wspieranie uczelni (na przykład poprzez partnerstwa publiczno-prywatne), przy jednoczesnym zagwarantowaniu ich autonomii i jakości,
- L. mając na uwadze, że kształcenie i szkolenie zawodowe, które muszą umożliwiać zdobycie podstaw ogólnej kultury obywatelskiej, to doskonałe sposoby pomocy słabiej rozwiniętym regionom w nadrobieniu opóźnienia i, obok tworzenia miejsc pracy i wspierania konkurencyjności, mają zasadnicze znaczenie dla różnorodności kulturowej i intelektualnej oraz życia obywatelskiego,
- M. mając na uwadze, że współpraca między uczelniami a przedsiębiorstwami jest propagowana w ramach wielu programów UE, jednak takie działania nie zawsze podlegają międzyinstytucjonalnej koordynacji,
1. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wspomniany komunikat Komisji zatytułowany „Nowe partnerstwo na rzecz modernizacji uczelni: Forum UE na rzecz dialogu uczelni i przedsiębiorstw” oraz dziedziny, na których proponuje ona skoncentrować przyszłą współpracę;
  2. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zawierający podsumowanie pierwszych trzech lat działalności Forum UE na rzecz dialogu uczelni i przedsiębiorstw oraz wyznaczający cele na przyszłość, takie jak wspieranie innowacyjności, promowanie badań, stymulowanie przedsiębiorczości, poprawa w zakresie transferu wiedzy oraz zachęcanie młodych naukowców do wejścia na europejski rynek pracy;
  3. uznaje, że określone w komunikacie wyzwania nie są nowe oraz że do tej pory skutecznie się nimi nie zajęto; wyraża jednakże przekonanie, że stały dialog i współpraca na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, w tym wymiana doświadczeń w zakresie najlepszych praktyk dotyczących programów i instrumentów, mają zasadnicze znaczenie w tworzeniu ściślejszych powiązań i partnerstwa między uczelniami a przedsiębiorcami, co pozwala na pokonanie ewentualnych barier kulturalnych, instytucjonalnych i operacyjnych między nimi, jak również pomaga w tworzeniu społeczeństwa opartego na wiedzy, rozwoju nauk stosowanych oraz lepszych perspektyw dla absolwentów na rynku pracy;
  4. uznaje fakt, że wśród europejskich uczelni istnieją znaczne rozbieżności, jeżeli chodzi o ich rozmiar, zasoby, przedmioty badań naukowych, organizację, skład narodowościowy oraz rodzaj; wyraża jednakże przekonanie, że każda z nich mogłaby na swój sposób skorzystać ze współpracy krajowej i transgranicznej z przedsiębiorcami, przyjąwszy że jest świadoma kontekstu, w którym rozwijają się jej możliwości badawczo-edukacyjne; stoi na stanowisku, że do współpracy pomiędzy uczelniami i przedsiębiorstwami przyczyniają się w sposób szczególny również jednostki na poziomie regionalnym;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

5. pochwała komunikat z konferencji europejskich ministrów odpowiedzialnych za szkolnictwo wyższe z 28 i 29 kwietnia 2009 r., którzy podkreślili swoje zobowiązanie do „realizacji celów europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, gdzie szkolnictwo wyższe podlega odpowiedzialności publicznej, a wszystkie uczelnie wyższe uwzględniają szeroko pojęte potrzeby społeczeństwa w ramach różnorodności swojej misji”;
6. podziela pogląd, że w najbliższej przyszłości dialog i współpraca pomiędzy przedsiębiorstwami a uczelniami powinny pozostać priorytetami, podobnie jak dialog i współpraca ze wszystkimi sektorami społeczeństwa, tak aby wszyscy partnerzy mogli korzystać z wiedzy w dziedzinie kultury, nauki i techniki zdobytej i rozpowszechnionej na uczelniach wyższych; podkreśla, że należy zachować niezależność intelektualną i finansową uczelni wyższych w stosunku do przedsiębiorstw, tak aby nie występował między nimi stosunek zależności; podkreśla, że w każdych okolicznościach uczelnie muszą zachować swoją autonomię decyzyjną w kwestii programów i struktur zarządzania;
7. wzywa państwa członkowskie do mobilizacji i przyjęcia konkretnych środków, jeżeli ramy prawne i finansowe nie zachęcają lub, co gorsza, zniechęcają uczelnie do podejmowania wysiłków zmierzających do zbliżenia ze środowiskami biznesowymi;
8. podkreśla, że dialog między uczelniami a przedsiębiorstwami nie musi ograniczać się wyłącznie do sektorów matematyki, badań i technologii, lecz musi dotyczyć wszystkich dziedzin, na przykład nauk humanistycznych;
9. uważa za konieczne wzmocnienie zarówno interdyscyplinarności oraz transdyscyplinarności programów kształcenia i badań, jak i współpracy między uczelniami; jest zdania, że z tego punktu widzenia technologie informacyjno-komunikacyjne stanowią podstawowe narzędzie;
10. apeluje o poprawę wyników uczelni europejskich poprzez wdrożenie zasady trójkąta wiedzy „edukacja, badania naukowe i innowacje”, przy uwzględnieniu konieczności poprawy kontaktów pomiędzy przedsiębiorstwami a uczelniami, czego przykładem są wspólnoty wiedzy i innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT), i równocześnie zachęca uczelnie do uwzględnienia otoczenia gospodarczego i społecznego w ich głównej sferze działalności w ramach prowadzonych przez nie programów badań i innowacji;
11. podkreśla że poprawa w zakresie dialogu i współpracy pomiędzy uczelniami i przedsiębiorcami stworzy więcej możliwości dla obu stron w zakresie korzyści, nie tylko stymulujących rozwój gospodarczy, lecz również korzystnych w szerszym kontekście społecznym poprzez przyczynianie się do rozwoju społeczeństwa opartego na wiedzy;
12. podkreśla, że korzyści płynące z poprawy dialogu i współpracy pomiędzy uczelniami a przedsiębiorstwami w tym kontekście będą miały takie samo znaczenie dla poprawy dialogu i współpracy pomiędzy uczelniami a instytucjami krajowymi, europejskimi i międzynarodowymi oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, jak również poprawią współdziałanie uczelni i całego społeczeństwa;
13. wzywa władze krajowe, regionalne i lokalne do dalszego badania i finansowania procesów, we współpracy z sektorem prywatnym, co poprawi współpracę uczelni i przedsiębiorstw oraz do usunięcia barier administracyjnych, które ją ograniczają; wskazuje, że rozporządzenie dotyczące funduszy strukturalnych umożliwi finansowanie środków wspierających małe i średnie przedsiębiorstwa zgodnie z systemem bonów na wiedzę stosowanym obecnie w szeregu państw członkowskich;
14. proponuje zwrócić szczególną uwagę na dostęp małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) do badań prowadzonych przez uczelnie poprzez zwiększenie finansowania ze środków publicznych i uproszczenie procedur administracyjnych;
15. podkreśla konieczność podniesienia prestiżu i zachęcania do prowadzenia prac z zakresu poszukiwań i badań, nie tylko w dziedzinach naukowych i technicznych, lecz również w naukach społecznych i humanistycznych, które stanowią wysokiej jakości bazę wiedzy dla najnowocześniejszej działalności handlowej;
16. podkreśla rolę badań na małą i średnią skalę, które są priorytetowe w stosunku do sieci doskonałości opierających się na dużych zintegrowanych projektach;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

17. wzywa przedsiębiorstwa i uczelnie do współpracy w celu skorygowania nierównego udziału kobiet i mężczyzn w niektórych strukturach uniwersyteckich;

Uczenie się przez całe życie

18. przypomina o znaczeniu definicji procesu uczenia się przez całe życie i wielu koncepcji, które on obejmuje, począwszy od kształcenia ogólnego, poprzez uczenie się pozaformalne i nieformalne przez całe życie, a skończywszy na kształceniu i szkoleniu użytecznym w życiu gospodarczym, społecznym, kulturalnym, obywatelskim i zawodowym;

19. podkreśla, że uczenie się przez całe życie umożliwia stały dostęp nie tylko do edukacji i szkolenia zawodowego, lecz również do kultury, a zatem jest niezwykle ważne, aby Unia Europejska zachęcała, państwa członkowskie wspierały, a uczelnie publiczne utrzymały i rozwijały włączanie nauk humanistycznych do programów nauczania;

20. przypomina, że jednym z kluczowych zadań jest zwiększenie poziomu inwestowania w zasoby ludzkie w Europie w celu priorytetowego potraktowania najważniejszego dobra UE, czyli jej obywateli, którzy potrafią dostosować się do stale zmieniających się warunków na rynku pracy;

21. zwraca uwagę na konieczność jak najściślejszego powiązania możliwości w zakresie uczenia się przez całe życie z potrzebami jednostek, słabszych grup społecznych i rynku pracy, a także podkreśla, że zmieniający się stale charakter tych potrzeb sprawia, iż kształcenie ustawiczne staje się nieuniknioną koniecznością i przywiązuje szczególne znaczenie do wyzwań, które z niej wynikają na płaszczyźnie społecznej i finansowej; przypomina, że koncepcja „pracy na całe życie” przestała być aktualna i że szkolenie zawodowe oraz przekwalifikowywanie się mają kluczowe znaczenie; podkreśla, że już od dzieciństwa należy tworzyć odpowiednie warunki, aby sprzyjać pozytywnemu podejściu do uczenia się;

22. podkreśla, że uczenie się przez całe życie, informacja i szkolenia, oprócz tego, że stanowią szczególnie ważne atuty na rynku pracy, są również warunkiem wstępnym rozwoju umysłowego i osobistego jednostki;

23. podkreśla, jak ważne jest tworzenie i propagowanie nowoczesnych metod uczenia się przez całe życie za pośrednictwem internetu, aby uczynić z kształcenia się instrument bardziej bezpośredni i mniej wymagający pod względem czasu dla pracowników przedsiębiorstw;

24. mając na uwadze demograficzne przemiany w Europie (starzejące się społeczeństwo) i zmiany na rynku pracy ze względu na kryzys w obszarze gospodarki, spraw socjalnych i zatrudnienia, wzywa uczelnie do rozszerzenia dostępu do kształcenia i modernizacji programów, tak aby ukierunkować je na nowe wyzwania i w ten sposób poprawić kompetencje europejskich pracowników;

25. mając na uwadze fakt, że edukacja jest jednym z najważniejszych i najskuteczniejszych sposobów integracji społecznej i zwalczania ubóstwa oraz nierówności, wzywa uczelnie do rozszerzenia dostępu do szkolnictwa i międzynarodowych programów wymiany również dla osób niepełnosprawnych;

26. podkreśla znaczenie przekazywania i wymiany wiedzy, umiejętności i doświadczeń zdobytych przez dorosłych jako środka umożliwiającego wprowadzanie młodszych pokoleń na rynek pracy (na przykład poprzez projekty mentorskie);

27. proponuje, aby w większym stopniu stosować nowe metody edukacyjne, takie jak eksperymentalne uczenie się, telenauczanie, kształcenie on-line i inne mieszane formy uczenia się;

28. podkreśla konieczność stworzenia, wspierania i wzmacniania bardziej wyrazistej kultury uczenia się oraz kluczowe znaczenie kształcenia ustawicznego i przekwalifikowywania się na wszystkich etapach życia dla zwiększenia konkurencyjności europejskiej i zachęcania do wzrostu i zatrudnienia w Europie;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

29. podkreśla potrzebę zwiększenia możliwości w zakresie stymulowania dalszej adaptacji do zmieniającego się rynku pracy – co stanowi priorytet dla Unii Europejskiej, zwłaszcza w dobie obecnej recesji – w drodze uczenia się przez całe życie, w szczególności poprzez rozwój specjalnie dostosowanych do nowych technologii kursów telenauczania oraz kursów dla osób powyżej 45 roku życia, które są bardziej narażone, w tym na ryzyko związane z wykluczeniem społecznym;

30. zachęca przedsiębiorstwa do większego motywowania pracowników do szkolenia się, na przykład poprzez organizowanie seminariów i finansowanie studiów doktoranckich;

31. proponuje nowe podejście w zakresie doradztwa przez całe życie, w ramach którego uczelnie, studenci i środowiska gospodarcze i społeczne w całej swojej różnorodności będą czerpać korzyści ze ściślejszego obserwowania kariery młodych absolwentów, aby dokonać oceny przydatności społecznej i gospodarczej programów nauczania;

32. przypomina o konieczności dalszej poprawy atrakcyjności i dostępności szkolnictwa wirtualnego;

Mobilność, partnerstwa i programy nauczania

33. podkreśla, że mobilność jest podstawą europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, w ramach którego europejskie uczelnie są zachęcane do przeprowadzenia innowacyjnej, szeroko zakrojonej i metodycznej reformy swoich programów nauczania; potwierdza, że w kontekście określenia na nowo celów procesu bolońskiego powinno to zostać podniesione do rangi priorytetu politycznego;

34. podkreśla, że mobilność między krajami i między uczelniami a przedsiębiorstwami jest kluczem do nawiązania ściślejszej współpracy między tymi dwoma światami;

35. zwraca się do Komisji o przedstawienie propozycji ram prawnych służących wspieraniu i ułatwianiu mobilności między uczelniami a przedsiębiorstwami, a także między studentami a wykładowcami, oraz o podkreślenie konieczności uznawania i certyfikacji tej formy uczenia się i nauczania;

36. zachęca do poszerzania i rozwijania zakresu programów mobilności indywidualnej, takich jak „Erasmus dla młodych przedsiębiorców” i „Erasmus dla uczniów przyuczających się do zawodu”, lecz również do organizacji podyplomowych europejskich programów studiów magisterskich doskonalenia zawodowego (European Masters of Excellence), we współpracy z różnymi uczelniami i przy aktywnym udziale przedsiębiorstw wraz z systemem stypendiów dla studentów i zachęt dla badaczy; wyraża przekonanie, że takie inicjatywy mogłyby również działać na korzyść mobilności, kształcenia językowego oraz nabywania doświadczeń wielokulturowych i w zakresie przedsiębiorczości;

37. podkreśla konieczność zwiększenia pozauniwersyteckich możliwości nauki innych języków przez uczelnie wyższe, ponieważ zdobywanie nowych umiejętności w tym zakresie ma zasadnicze znaczenie dla propagowania mobilności i zachęcania do niej oraz dla wymiany studentów, naukowców, nauczycieli i przedsiębiorców;

38. zachęca uczelnie do wykorzystania nowych metod współpracy między placówkami publicznymi a sektorem prywatnym, zwłaszcza poprzez utworzenie wspólnych publicznych i prywatnych funduszy na innowację, aby poprawić mobilność we wszystkich sektorach;

39. podkreśla znaczenie korzyści, które studenci mogą wyciągnąć ze zdobywania kompetencji w dziedzinie nowych technologii, zwiększających ich szanse na rynku zatrudnienia;

40. uwzględniając najlepsze praktyki innych krajów w dziedzinie szkolnictwa, proponuje, by do udziału w Forum UE zaprosić kraje spoza Unii Europejskiej celem wymiany i omówienia ich doświadczeń i problemów, przy czym podstawą takich dyskusji powinny być wytyczone cele, określona terminologia i koncepcje i że powinny się one koncentrować na konkretnych obszarach działalności;

41. podkreśla konieczność odpowiedniego przygotowania i szkolenia nauczycieli odpowiedzialnych za prowadzenie zajęć z zakresu przedsiębiorczości; wyraża poparcie dla idei włączenia kultury przedsiębiorczości do programów nauczania (począwszy od programów dla szkolnictwa podstawowego);

Czwartek, 20 maja 2010 r.

42. zachęca środowiska biznesowe do aktywnego udziału w opracowywaniu materiałów edukacyjnych na temat sposobu funkcjonowania działalności gospodarczej, które będą udostępniane na wszystkich poziomach kształcenia, przy czym placówki oświatowe miałyby swobodę decydowania o ich ewentualnym wykorzystaniu, oraz do regularnego przedstawiania studentom możliwości zatrudnienia;
43. zachęca środowiska biznesowe do udziału w dostosowywaniu programów uczelni poprzez uruchamianie i finansowanie specjalnych kursów mających na celu zapoznanie studentów z zasadami funkcjonowania przedsiębiorstwa;
44. apeluje o dokonanie analizy integracji wykładowców w ramach przedsiębiorstw i o zachęcanie do niej, przy równoczesnej integracji przedsiębiorców w ramach uczelni;
45. podkreśla znaczenie nowych technologii, które sprzyjają mobilności i współpracy między przedsiębiorstwami, studentami, wykładowcami i naukowcami;
46. przypomina, że przedsiębiorczość o charakterze handlowym w różnych postaciach należy postrzegać jako jedną z alternatyw zawodowych dla młodych absolwentów oraz że uczelnie wyższe powinny bezwzględnie zapewniać swoim studentom pogłębioną wiedzę na temat wszystkich form przedsiębiorczości, w tym gospodarki społecznej i solidarnej, a także odpowiedzialnego i etycznego zarządzania;
47. podkreśla, że dialog i współpraca uczelni i przedsiębiorstw powinny opierać się na wzajemności, zaufaniu oraz wzajemnym poszanowaniu i przejrzystości, zachęcając uczelnie do przedsiębiorczości, a przedsiębiorstwa do opierania swojej działalności na wiedzy; ponownie podkreśla, że można to na przykład osiągnąć poprzez wprowadzenie systemu bonów na wiedzę, takich jak te stosowane już przez szereg państw członkowskich, umożliwiających w szczególności MŚP poprawę w zakresie ich możliwości badawczych, bez zrzekania się przez uczelnie niezależności, autonomii czy publicznego charakteru;
48. przyznaje, że zarówno w kształceniu jak i w badaniach należy przyjąć podejście wielopłaszczyznowe do wiedzy, a w związku z tym wyraża przekonanie, że zarówno uczelnie jak i przedsiębiorstwa mogłyby skorzystać na wspólnym rozwijaniu umiejętności multi- i interdyscyplinarnych i przedsiębiorczości, elastycznie dostosowując kierunki studiów oraz specjalności i specjalizacje do potrzeb gospodarki, w tym małych i średnich przedsiębiorstw; podkreśla skuteczne inicjatywy takie jak staże dla studentów oraz pracowników, wykorzystanie przedsiębiorców jako wykładowców odwiedzających, dwutorowych kursów oraz połączonych zespołów pracowników;
49. podkreśla, iż dla kształtowania ducha przedsiębiorczości wśród studentów, wszyscy zainteresowani (kadra akademicka, studenci i przedsiębiorcy) winni być odpowiednio poinformowani o narzędziach i mechanizmach, które mogą wykorzystać do tworzenia skuteczniejszych i wydajniejszych, korzystnych dla obu stron form współpracy i współdziałania; jest przekonany o ogromnym znaczeniu z jednej strony poprawy w zakresie kształcenia kadry akademickiej na uczelniach w ramach takich inicjatyw, jak uczenie się przez całe życie, z drugiej zaś strony otwierania przez uczelnie swoich podwoi dla przedsiębiorców i pracodawców, tak by mogli oni udzielać zaleceń w zakresie treści nauczania oraz szkoleń, wiedzy i umiejętności, które powinni posiadać studenci;
50. zaleca pełną ochronę uniwersyteckich ośrodków doradztwa zawodowego na płaszczyźnie instytucjonalnej, ich dalszy rozwój i ich ściślejsze powiązanie z rynkiem pracy;
51. podkreśla znaczenie powszechnej możliwości odbywania staży zawodowych w przedsiębiorstwach w ramach programów nauczania i, szczególnie przez uczniów szkół wyższych, i wypłacania za nie wynagrodzenia lub przyznawania „punktów kredytowych” w ramach europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów w szkolnictwie wyższym;
52. zwraca się do Komisji o uruchomienie planu europejskiego doktoratu przemysłowego opierającego się na wzorach doktoratów przemysłowych istniejących w Europie w ramach działalności programu ramowego Marii Curie, aby zachęcać do ukierunkowanych badań, które byłyby dostępne finansowo dla przedsiębiorstw europejskich, a także wkładu sektora biznesowego w działalność uczelni europejskich;
53. proponuje, aby stowarzyszenia zawodowe podjęły współpracę z uczelniami w celu opracowania skutecznych programów, które pozwolą studentom szybko zaadaptować się w środowiskach biznesowych;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

54. podkreśla znaczenie sponsorowania uczelni przez środowiska biznesowe i zachęca przedsiębiorstwa do fundowania stypendiów umożliwiających studentom zdobywanie wiedzy i umiejętności, które mają kluczową wartość na rynku pracy;

55. podkreśla zasadniczą wartość przekazywania społeczeństwu wiedzy będącej owocem współpracy świata akademickiego ze środowiskami biznesowymi i wyników takiej współpracy;

56. wzywa przedsiębiorstwa do zwiększenia wsparcia dla młodych talentów w formie stypendiów;

Badania naukowe

57. podkreśla potrzebę zwiększenia przez przedsiębiorstwa ich potencjału w zakresie wykorzystania i pogłębiania wiedzy naukowej, którą wypracowują uczelnie, by tworzyć wewnętrzne jednostki badawcze, umożliwiające uczenie się przez całe życie oraz kształcenie ustawiczne, jak również, by angażować się w aktywną politykę na rzecz komunikowania potrzeb przedsiębiorstw społeczności akademickiej, oraz aktywną politykę rekrutacyjną w zakresie pozyskiwania absolwentów z dyplomem i wyższymi tytułami naukowymi oraz badaczy;

58. podkreśla potrzebę zatrudniania w instytucjach badawczych wyspecjalizowanej kadry, która może zidentyfikować zasoby wiedzy o potencjalnym znaczeniu dla przedsiębiorczości oraz zarządzać nimi;

59. uważa przekazywanie wiedzy w otwartym środowisku za szczególnie istotne; przyznaje, że istnieją różne instrumenty pozwalające na osiągnięcie tego celu, takie jak publikacje i seminaria, biura transferu technologii, współpraca regionalna, wsparcie dla podmiotów rozpoczynających działalność gospodarczą i poboczną działalność gospodarczą, prowadzenie wspólnych badań oraz mobilność naukowców; wyraża jednakże przekonanie, że wymiar społeczny i ludzki takich relacji jest szczególnie istotny; w związku z tym stanowczo popiera inicjatywy zmierzające do kształtowania bezpośredniej współpracy uczelni i przedsiębiorstw, w szczególności małych i średnich podmiotów gospodarczych;

60. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie wspólnej europejskiej sieci przedsiębiorców i centrów innowacji, obejmującej usługi świadczone obecnie przez sieć europejskich centrów informacji (EIC) oraz centra przekazu informacji (IRC);

61. uważa większą mobilność badaczy, zarówno w postaci krótkich jak i długich wyjazdów zagranicznych w ramach wymiany między uczelniami i przedsiębiorstwami, z uwzględnieniem zasady braku dyskryminacji, za konieczny warunek pozwalający na poprawę w zakresie transferu wiedzy; w związku z tym wzywa państwa członkowskie i Komisję do szczegółowego przeglądu istniejących ram prawnych i finansowych oraz do likwidacji niepotrzebnych barier na drodze do mobilności, zwracając szczególną uwagę na uwzględnianie kwalifikacji akademickich oraz ograniczenie biurokracji; wzywa uczelnie do wprowadzenia bardziej elastycznych i dwutorowych ścieżek kariery dla zatrudnianej kadry;

62. zachęca Komisję do stworzenia zachęt na rzecz rozwoju konkurencyjnego europejskiego rynku własności intelektualnej, który pozwoli uczelniom, publicznym organizacjom badawczym oraz małym i średnim przedsiębiorstwom na znalezienie partnerów i inwestorów w zakresie praw do własności intelektualnej (IPR), umiejętności i wiedzy; wskazuje, że na większości uczelni istnieje potrzeba bardziej profesjonalnego zarządzania prawami własności intelektualnej;

63. podkreśla potrzebę przyspieszenia działań podejmowanych na rzecz promocji jednolitego patentu europejskiego, gwarantującego niedrogą, wydajną, skuteczną i wysokiej jakości ochronę prawną produktów i usług innowacyjnych, szczególnie w odniesieniu do MŚP, oraz spójny europejski system rozstrzygania sporów patentowych;

64. podkreśla, że wspólny udział uczelni i przedsiębiorstw w partnerstwach prywatno-publicznych, takich jak europejskie platformy technologiczne, wspólne inicjatywy technologiczne i wspólnoty wiedzy i innowacji mogą wpłynąć na wykorzystanie wiedzy i pomóc UE sprostać głównym wyzwaniom, przed którymi staje; w tym kontekście wskazuje na obowiązujące wytyczne odpowiedzialnego partnerstwa;

65. przyznając, że każda współpraca wymaga specjalnego podejścia oraz że istnieją różne rodzaje mechanizmów współpracy, wyraża przekonanie, że można korzystać z doświadczeń realizowanych z powodzeniem struktur, przykładów, prezentacji i wzorców oraz że należy poprawić rozpowszechnianie przykładów najlepszych praktyk i przedsięwzięć zakończonych sukcesem oraz dostęp do nich; szczególnie podkreśla potrzebę uwzględnienia najlepszych praktyk wprowadzonych przez innowacyjne przedsiębiorstwa, jak również wiedzy w zakresie współpracy w procesie kształcenia doktorantów, pozyskanej w ramach szóstego programu ramowego;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

66. wyraża przekonanie, że dla kształtowania głębszych relacji pomiędzy środowiskiem przedsiębiorców a środowiskiem badawczym i uczelniami, konieczne jest, by państwa członkowskie i Komisja ułatwiły zaangażowanie i współpracę fundacji, szpitali oraz prywatnych i publicznych szkół wyższych w proces kształcenia i promocję badań;

Najlepsze praktyki

67. zauważa i z zadowoleniem przyjmuje przykłady najlepszych praktyk stosowanych w UE i poza nią, które podkreślają wartość tego typu współpracy dla wszystkich zaangażowanych stron, przy czym należy pamiętać, że takie przykłady są niezbędne, by umożliwić stworzenie właściwych warunków dialogu i zwiększyć szanse na odniesienie sukcesu;

68. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji na rzecz sporządzenia wykazu istniejących najlepszych praktyk i wzywa do udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom poprzez skuteczne rozpowszechnianie wszystkich oryginalnych praktyk;

69. wzywa Komisję do promowania nowych form zorganizowanego partnerstwa między przedsiębiorstwami, uczelniami i innymi sektorami szkolnictwa i kształcenia, w szczególności szkołami średnimi i agencjami szkolenia zawodowego, zwłaszcza w celu umożliwienia nauczycielom aktualizowania wiedzy; uważa, że w takich partnerstwach można również przewidzieć obecność podmiotów prowadzących działalność w danym sektorze;

70. proponuje stworzenie strony internetowej umożliwiającej dzielenie się doświadczeniami i ich upowszechnianie, a także komunikację koncentrującą się na wymianie najlepszych praktyk oraz dostarczaniu użytkownikom konkretnych narzędzi i mechanizmów niezbędnych do opracowywania i realizacji wspólnych projektów, a ponadto wskazuje na znaczenie wykorzystania nowych technologii do wspierania ściślejszej współpracy pomiędzy uczelniami a środowiskiem przedsiębiorców;

71. opierając się na najlepszych praktykach istniejących w różnych państwach członkowskich, apeluje o propagowanie europejskiego dnia poświęconego młodym wynalazcom, tj. innowacjom, inwencjom lub patentom młodych Europejczyków;

72. zachęca Komisję do dalszego wspierania dialogu na szczeblu krajowym, lokalnym i regionalnym z naciskiem na najlepsze praktyki; przypomina, iż należy zadbać o to, by w taki dialog zaangażowane były wszystkie zainteresowane strony (na przykład partnerzy społeczni) i wszystkie rodzaje przedsiębiorstw (MŚP, przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej itp.), a także przedstawiciele krajów trzecich (organizacje pozarządowe itp.) w celu podkreślenia gospodarczej i społecznej wartości dodanej współpracy środowisk akademickich z biznesowymi;

73. w celu zagwarantowania spójności działań UE i uniknięcia ich powielania wzywa Komisję do powołania grupy zadaniowej złożonej z przedstawicieli różnych dyrekcji generalnych, która będzie odpowiedzialna za ocenę i tworzenie powiązań między takim dialogiem a innymi inicjatywami, przy czym należy pamiętać, że dyskusje powinny obejmować zarówno priorytety polityczne, jak i możliwości w zakresie finansowania;

*

* *

74. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.
